

ABONAMENTE:
Pe un an LEI 1000
Pe șase luni 500
Instituții, Cluburi și Proprietari . . . 2000
Un număr vechi 4

PUBLICITATEA DUPA TARIF

TELEFON { Direcția 326.60
Administrația 326.60
Redacția 326.60

Gazeta Sporturilor

COTIDIANUL SPORTULUI ROMANESC

Proprietatea:
GAZETA SPORTURILOR S. A.
Inscris în reg. public. Tribunalul Ilfov
Secția I com. sub No. 232/1938

BIROURILE:
Strada Anghel Saligay No. 2
București

DUPA VICTORIA VENUSULUI

ESTE, ACEST 1-0, suficient?

Fără BODOLA, Venus își păstrează totuși o șansă pentru a intra în turul secund al C. E. C.-ului

Campionii României vor prezenta, în acest scop, o formație îndrăzneată

Puricelli a încercat continu să spargă zidul apărării venusiste. Îl vedem aici „prins” între Lupas (stânga) și Albu (dreapta)

Incidentele dela Venus vor avea consecințe

ANDREOLO
va fi suspendat

Micul comitet al C.E.C.-ului va da decizia

ANDREOLO

Chestiunea jucătorilor: Andreolo, Puricelli și Biavati eliminată din joc în cursul meciului Venus — Bologna urmează să fie examinată de comitetul restrâns al competiției în ședința pe care o va ține Joi.

Într-adevăr în conformitate cu regulamentul competiției chestiunea jucătorilor eliminați este de domeniul micului comitet care se compune din d-nii: prof. Pelikan, ing. Coppola și dr. Minola.

Chestiunea a fost oarecum ușurată de faptul că unul din membrii comitetului restrâns d. dr. Minola a fost prezent la meciul de Duminecă. În conformitate cu regulamentul Cupei Europei Centrale este probabil că Andreolo va fi suspendat, iar Puricelli și Biavati se vor alege cu câte un avertisment.

In pagina 6-a

F. R. F. A.
angajează un antrenor englez

Venus a câștigat meciul cu Bologna, dar a pierdut ocazia să se califice din primul joc pentru al doilea tur al Cupei Europei Centrale... aceasta este impresia tuturor spectatorilor și a fost și a noastră până în momentul în care am judecat lucrurile mai calm sesizând adevăratele perspective ale diferitelor situații.

Toți acei cari fără să judece lucrurile mai „funde” s-au mulțumit să tragă concluzia că negrii au ratat ocazia realizării unui scor de 5 sau 6 goluri diferentă s-au gândit desigur că o jumătate de ora Bologna a trebuit să folosească doar opt echipieri.

E drept că la prima înfrângere premiile duc la judecata de mai sus; dacă apreciem însă cum se cuvine toate elementele o cazul să privim și prin altă prismă filmul jocului de Duminecă.

Înainte de toate dorim să reamintim că Venus a operat cu mai mare ușurință în câmpul Bolognei până în momentul în care echipa italiană a fost deosebită prin eliminarea lui Andreolo, Puricelli și Biavati. Notele care le-am făcut la partida de Duminecă arată o netă superioritate teritorială a Venusului, mai multe cornere și mai multe șuturi la goală până în minutul 15 al reprizei secunde când s-a produs eliminarea celor trei italieni.

Venus a întâmpinat dificultăți imaginabile, a tras rar la goală, a atăcat desordonat și a beneficiat de foarte puține cornere după ce italienii rămăseseră cu opt echipieri.

Unde a greșit Venus

Situația nu este lipsită de explicații. În primul rând era normal ca după ce a rămas cu 8 jucători Bologna să renunțe la toate preocupările și să nu aibă decât un scop: menținerea diferenței mici de un gol. Au lăsat doi înalți să se plimbe pe la mijlocul terenului, să dribleză cât mai mult ca să țină balonul și să consume minute, halfii au înecat și mai funcționează în atac și au devenit fundași. Venus s-a trezit cu un zid chinezesc în față și oricum ar fi atacat era greu să repete figura făcută de Ene în minutul 9 al meciului.

Întâlnind această situație, nu înțelegem să scutim echipa negrilor de un reproș pe care îl va înțelege.

Din momentul în care au văzut că italienii se retrag în apărare și organizează un adevărat zid chinezesc negrii trebuiau să modifice intensitatea ofensivei. Când o echipă se lasă dominată, când e constrânsă să facă acest lucru echipa care domină nu trebuie să insiste în atac toată vremea. Înaintașii negrilor s-au instalat în careul Bolognei, fără să se gândească la consecințe. Și dominarea ca orice exagerare strică.

Negrii trebuiau să lase pe italieni să iasă din careu, trebuiau să încerce să-l deplaseze de lângă poarta lui Ferari, trebuiau să facă tot ce era cu putință ca jocul să fie mutat și în terenul Venusului, într-un cuvânt trebu-

iau să creeze spațiu în care să se poată mișca ne-stingherii de nici un adversar.

Dominarea Venusului din prima repriză, șuturile periculoase la poarta lui Ferari, se datorase tocmai faptului că atâtea timp cât au avut 11 jucători italieni nu practicau strict defensivă, aduceau jocul și în terenul Venusului lăsând negrilor cât mai mult câmp liber unde organizau atacuri bine inspirate și încheiate cu șuturi frumoase cum a fost de pildă acel din minutul 9, când Ene a deschis scorul.

S'a jucat pe sus

Pentrucă Venus n'a câștigat decât o etapă a întâlnirii de debut în Cupa Europei Centrale 1939, înțelegem să-i atragem atenția asupra tuturor învâlmămintelor jocului de ieri.

Vom aminti negrilor că primul lucru perfect vizibil înainte de începerea jocului de ieri era faptul că italienii sunt mai înalți și sunt mai înalți în joc de cap. Dacă nu ar fi să reamintim decât pe Andreolo care fără să aibă un fizic excepțional are o tehnică atât de desăvârșită încât trimite mingea cu capul unde vrea, sau pe Corsi care la loviturile de cap a fost mai precis decât la cele de picior și încă nu redăm exact măsura înălțimii lor mingile înalte.

Nici la comandă, Venus nu ar fi reușit să joace atât de des cu mingi înalte cum a jucat ieri. Fundașii trimiteau mingi înalte, mijlocașii le fel încât înaintașii Venusului erau tot timpul în dificultate, Vom

Observator

(Continuare în pagina 3-a)

... Si totuși au fost momente în care apărarea Venusului a luptat din greu cu înaintașii Bolognei. Faza reprezintă unul din aceste momente. Ploceșteanu a căzut — lovit, probabil — iar Demetrescu, Sfera, Albu, Iordăchescu și Lupas parează cu succes acțiunea înaintașii italiene

Măine

la Brașov se dispută un meci internațional

Brașov-Stockholm
LA HANDBALL

Turneul pe care-l întreprind suedezii la noi începe mâine Miercuri după amiază la Brașov, unde se va juca importanta partidă de hand-ball inter-orașe Stockholm-Brașov.

Actul evenimentului pe care îl prezintă această întâlnire cât și organizarea acestor meciuri la noi în țară, impun enorme sacrificii din partea Federației de specialitate.

Aducerea valoroasei reprezentative a suedezilor a provocat, mai ales în Ardeal multe satisfacții și mulțumiri.

Brașovenii au de susținut una din cele mai grele partide din cariera lor.

Cu toate că suedezii sunt foarte buni, totuși, după ultimile parti-

de pe care le-au susținut brașovenii în actualul campionat, cum și după forma arătată la București, avem convingerea că vor da o replică frumoasă suedezilor.

Din partea Federației va pleca la Brașov d. Emil Drăgan, spre a observa jocul suedezilor și a verifica forma jucătorilor selecționați în echipa națională.

Conducerea partidei a fost încredințată d-lui Nagy din Hălchiu

Un atlet cu piept de piatră aleargă pe pista dela Elainthara

...Este Kusocinski, care a hotărât să reapară, după ani de zile de absență

Cu cronometrul în mână stângă, urmând exemplul marelui Nurmî, un atlet cu pieptul pietros, cu o figură remarcabilă, aleargă din zori pe pista stadionului din Elainthara, la opt sute metri la nord de stadionul olympic.

Este Kusocinski care împreună cu atletii de a doua categorie și cu Sariola, cel mai bun atlet finlandez la săritura în lungime, se întâlnesc la antrenamentul lor cotidian.

Omul care depune atât interes la antrenament, nu este altul decât Kusocinski, acela care în 1932, la Los Angeles, a învins pe finlandez pe distanța lor preferată: 1000 metri.

Kusocinski, rănit acum cinci ani, s'a retras din competiții.

Luna trecută a reapărut în Finlanda.

— Vreau să alerg din nou, a spus el, și cum în Polonia n'am adversari de talia mea, am venit să mă antrenez la voi și să mă măsoar cu atleții voștri în competițiile viitoare.

Ce va face Kusocinski pentru reîntrirea sa?

Hannes Kolchmanien, vechiul rival al lui Jean Boutin a urmat de aproape antrenamentul polonezului. Și cum l-a văzut alergând 5000 de metri în 14'30" și 14'35" a scos un strigăt de alarmă:

— Atenție! Pășiți-vă de „Kuso”! Niciodată n'a fost mai tare ca acum.

20 centre
vor să fie introduse în Divizia B

Numeroase orașe din vechiul regat au înălțat memoriile la F. R. F. A. pentru a fi admise, cu echipele lor, în divizia națională B.

Până acum s'au primit 15-20 asemenea memorii.

Nu vedem însă cum vor putea fi rezolvate favorabil.

Matchul dela 28 Iunie

In gardă, JOE LOUIS!

Tonny Galento, se pregătește pentru detronarea negrului

„Omul de 2 tone” se hrănește cu... aer proaspăt

La 28 Iunie, pe ringul splendidei arene „Madison Square Garden” din New-York, unul dintre cele două fenomene ale sportului mondial, negrul Joe Louis, campionul suprem al tuturor categoriilor, își va pune titlul său în joc în fața... albului Tonny Galento.

Pentru opinia publică de dincolo de Ocean, cât și pentru aceea din toată lumea, meciul acesta prezintă un interes extraordinar.

PENTRU AMERICANI, VICTORIA „ALBULUI” ESTE UN IMPERATIV

De când Joe Louis a câștigat campionatul mondial, din mâinile prea puțin demne ale „bătrânului” și norocosului învingător al lui Max Baer, James Braddock, publicul sportiv american — exceptând firește locuitorii „Hardemului”, așteaptă cu vădită nerăbdare, ca titlul suprem să încapă din nou în mâinile vre-unui alb.

Tentativele au fost nemăsurate: Baer, Tommy Farr, Schmeling, Bob Pastor și în fine tot ce categoria „grei” are mai bun.

Dar Joe Louis, acest încăpățânat dar formidabil puglist, și-a pus în cap să reziste tuturor atacurilor și tuturor armelor întrebinate de adversarii lui, i-a opus vigoarea și neiertătorul său punch.

Au fost mulți foarte mulți aceia care și-au văzut spulberate iluziile, la stăncă acesea de nedoborât.

A acceptat orice provocare și... toți au avut aceeași soartă k. o. și via amintire a unui zămbet ironic, porcit din nu știu care dintre cele patru colțuri ale ringului.

La 28 Iunie, un nou „cavalor” al rasei albe, un „David” dacă vreți, își va lua inima în dinți, și va căuta să-l do-

loare pe „Goliathul” pugilistului mondial.

Tonny Galento, „buturuga mică”, în care sunt puse speranțele zeci și sute de mii de sportivi albi, va încerca să detroneze pe Joe Louis, „carul mare”, susținut de o mână de „negrii”, dispuși însă să nu precupească nici un efort, într-o susținere idolului lor.

Pentru albi, victoria lui Galento, este un imperativ!

Pentru negrii, o chestie de prestigiu... TONY GALENTO. SE HRĂNEȘTE CU... AERUL PROASPĂT

DELA TARA

În patria unchiului Sam, Tonny Galento, este ocrotit boxeurul cel mai extravagant.

Nepăsător față de plăcerile și neacuzurile vieții cotidiene, „boxeurul cu trabuc”, își vede liniștit de afacerile sale de rentabile ale „box-ului” său.

Cu două luni în urmă de disputarea „meciului vieții sale”, Tonny Galento, conștient de greaua misiune de demn reprezentant al rasei albe, ce-i incumbă, s'a retras la Asbury, o localitate de la țară.

Aci „Tonny” două tone, a abandonat „trabucurile” în favoarea poamelor, iar în loc să bea bere, s'a hrănit din balsug cu aerul proaspăt al dimineților de primăvară.

Grăție acestui tratament, Tonny Galento, se află în momentul de față, în

(Continuare în pagina 4-a)

UN INTERVIEW CU UN... UITAT

Ziua de 13, i-a adus noroc LUI GHEORGHE COVACI

„Potcoavă” va boxa la Marsilia, din nou la Alger, la Berlin și poate la... București

Unul din boxeurii noștri pleacă peste graniță, Gheorghe Covaci, a sosit pe neașteptate în București.

După o lipsă de aproape 3 ani, fostul campion al României la categoria ușoară, a descins în gara de Nord, la braț cu soția lui, o foarte cochetă franțuzească.

Soții Covaci au fost așteptați cu flori: d-na a fost emoționată de frumoasa primă făcută în România de către colegii de sport ai soțului său.

La Plocești Gheorghe Popescu și fotbalistul Stelu Ștefănescu, împreună cu elevii clubului Prahova, la trecerea trenului prin această gară, au ținut să-i facă o caldă manifestație de simpatie lui „Potcoavă” și soției sale.

Gheorghe Covaci era aproape un... uitat.

Se credea că la vârsta lui își încheiasese cariera.

Negustoria de fructe pe care o practică de 2 ani în Paris și de care e îndrăgostit ca de orice meserie bănoasă, îi situa ca pe unul ce nu-l mai interesază sportul.

Totuși, în ultimul timp a avut două meciuri: unul la Marsilia unde a făcut o figură excelentă în fața fostului campion european, Maurice Holtzer și altul la Alger unde a învins pe alt boxeur de mare reputație internațională, Omar Kouidry.

Covaci nu este un uitat ci un sportiv conștiincios care pe lângă profesia lui își îndeplinește și obligațiile pentru sportul care l-a făcut cunoscut nouă și străinătății.

În acest voiaj pe care îl face în București el, nu a venit pentru box ci, în plimbare.

După o odihnă de 30 zile în sânul familiei, Covaci va pleca din nou în străinătate pentru un răstimp îndelungat.

Am profitat de șederea lui la București și ne-am decis să-l luăm un interviu pentru „Gazeta Sporturilor”.

Covaci locuiește în Băneasa, Bulevardul Regina Maria No. 24.

Întâlnirea noastră a fost emoționantă; pe vremuri adversari, mai târziu prieteni buni, iar acum, interviuat și interviueu.

Ne întâlnim așa dar la o masă în

fundul grădinii și „Potcoavă” începe să vorbească.

„ZIUA DE 13 — ZI NOROCOASA

— De ce ai venit?

— Am vrut să dau posibilitate soției mele de a cunoaște România și meșteșugurile copilăriei mele. De acela am decis că voiajul de nunta să-l facem în țară, în sânul familiei mele.

În ziua căsătoriei, la Paris, venisem acasă pentru a cînta un pahar de vin, după cum se obișnuiește, în compania soției și a rudelor. Dar după un timp constat că invitații mei sunt la număr „13”. Mă băteau fel de fel de gânduri.

Dar... după ce m'am deschis și maestrul Leclerc intră anunțându-mă fără introducere: Astăzi seară te

(Continuare în pagina 4-a)

Trei atleți ai Vitorului Dacia

vor participa în campionatele internaționale dela

L o n d r a

Aseară, Comitetul federal al FRA a ținut o ședință foarte importantă în cadrul căreia a admis ca trei atleți ai clubului Vitorul Dacia să ia parte la campionatele de anul acesta dela Londra.

— Reportajul în pagina 6-a —